

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7ECdo/287/2014                 |
| Identifikačné číslo spisu: | 7213206495                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 19.08.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Lubor Šebo               |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:7213206495.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávnenej PRO CIVITAS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Astrova č. 2/A, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karpatská č. 18, proti povinnej Q. X., bytom S.0, o vymożenie 1.310,01 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 39 Er 848/2013, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2013, sp. zn. 14 CoE 189/2013, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

P povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

Oprávnená podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej na vymożenie v záhlaví uvedenej sumy s príslušenstvom. Povinnosť povinnej zaplatiť jej vymáhanú sumu preukazovala rozhodcovským rozsudkom z 11. novembra 2011 sp. zn. ISB0910015 (ďalej len „exekučný titul“) vydaným STÁLÝM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM zriadeným pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a. s., so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta č. 7. Súdny exekútor následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) požiadal Okresný súd Košice II (ďalej len „exekučný súd“) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Exekučný súd uznesením z 2. apríla 2013 č. k. 39 Er 848/2013 - 14 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená úverová zmluva, ktorú treba považovať s prihliadnutím na povahu účastníkov a obsah zmluvy za spotrebiteľskú zmluvu. Uviedol, že dojednanie rozhodcovskej doložky v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou je neprimeranou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Nevyhnutným dôsledkom uvedeného je nespôsobilosť rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom pre vykonanie exekúcie.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 30. septembra 2013 sp. zn. 14 CoE 189/2013 uznesenie exekučného súdu potvrdil. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alebo aby uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/až c/ O. s. p. ako aj v ustanovení § 238 ods. 3 O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom).

Povinná sa k dovolaniu oprávnenej písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) skúmal najprv prípustnosť podaného dovolania a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 361/2012, 6 Cdo 63/2013, 6 ECdo 42/2013, 6 ECdo 53/2013, 6 ECdo 295/2013, 6 ECdo 57/2014, 6 ECdo 109/2014, 3 Cdo 224/2012, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 5 ECdo 4/2013, 7 ECdo 220/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 ods. 1 a 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Dovolací súd nepriznal povinnej náhradu trov tohto konania, keďže jej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.